

ขอแจ้งชี้การส่งบทความปรับแก้ไข รอบ Final ดังนี้

1. ท่านจะได้รับข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิประจำห้อง ผ่านระบบ <http://www.conference.ssru.ac.th/IRD-Conference2021> ตั้งแต่วันจันทร์ที่ 21 มิถุนายน 2564 เป็นต้นไป
2. ขอให้ผู้นำเสนอปรับแก้ตามผู้ทรงประจำห้อง และส่งปรับแก้เข้ามาที่ระบบ <http://www.conference.ssru.ac.th/IRD-Conference2021> ภายในวันอาทิตย์ที่ 27 มิถุนายน 2564

ทั้งนี้ หากบทความใดได้เฉพาะเอกสารแจ้งชี้การส่งบทความปรับแก้ไข รอบ Final นั้น ขอให้ปรับแก้จากผู้ทรงคุณวุฒิประจำห้องให้ข้อเสนอแนะในวันนำเสนอ และส่งกลับมายังในระบบให้ทันระยะเวลาที่กำหนด และขอความอนุเคราะห์ส่งไฟล์ที่แก้ไขกลับมาเป็นไฟล์ word เพื่อออกเล่ม Proceeding Online

ขอขอบคุณค่ะ

แบบฟอร์มข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

บทความ/งานวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ชื่อบทความ การพัฒนาและหาประสิทธิภาพชุดแบบฝึกทักษะข้ออู้เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
โรงเรียนการตวิทยาชัย

ชื่อผู้นำเสนอ คุณพณีย์ เพียรชนะ

รหัสบทความ IRD_Conference2021_P_33

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ	
1. ผลการท้อ 1	ให้ระบุลักษณะของชุดแบบฝึกทักษะข้ออู้ องค์ประกอบของชุด และการทดสอบ
2. ผลการทดสอบ	
3. ผลการ IO C	ระบุผลที่ได้ เช่น ไม่เสนอแนะค่าเฉลี่ยข้ออู้เป็นเกณฑ์
4. เครื่องมือที่ใช้	ไม่สอดคล้องกับ ชุดแบบฝึกทักษะ (เพื่อหาผล การท้อ)
5. การประเมินผล	ของ IO C +1 0 -1 ไม่ถูกต้อง
6. การเสนอผลการเรียน	ให้ข้อเสนอแนะที่ชัดเจนและเห็นภาพ การเสนอผล การท้อในภาคเรียน
7. การเสนอเอกสารอ้างอิง	ให้เสนอให้ดูจากข้อมูลรูปแบบ และเห็นผลการ เอื้อกันใช้ การเสนอผลการ ท้อ การท้อ ให้เห็นแนวเอื้อกัน

การพัฒนาและหาประสิทธิภาพชุดแบบฝึกทักษะข้ออยู่เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนการวิทยาลัย

พาณี เพียรชนะ^{1*} ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์²

¹นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาดนตรีศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

²อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

email: panee.phianchana@gs.swu.ac.th, prapansak@swu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะข้ออยู่เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนการวิทยาลัย 2) เพื่อหาประสิทธิภาพชุดแบบฝึกทักษะข้ออยู่เบื้องต้น ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ลักษณะในการวิจัยในครั้งนี้เป็นการทดลองแบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว ประชากรที่ใช้ในการทดลองในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนการวิทยาลัย ที่เรียนการปฏิบัติข้ออยู่ในรายวิชาดนตรีไทย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ ชุดแบบฝึกทักษะข้ออยู่เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนการวิทยาลัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบประเมินทักษะการปฏิบัติข้ออยู่ ผลจากการวิจัย พบว่า 1) จากการพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะข้ออยู่เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนการวิทยาลัย ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นพบว่า การนำทฤษฎีต่าง ๆ มาใช้ ไม่ว่าจะเป็น ทฤษฎีเรื่องการใช้สีที่ใช้ในการดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ภาพวาดการ์ตูนที่ใช้ประกอบเข้ามาในแบบฝึก สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความตื่นตัวและตั้งใจเรียนในแบบฝึกมากขึ้น ทฤษฎีการสอนดนตรีของ ซูซูกิ ที่เกิดจากการเลียนแบบและการทำซ้ำ ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาในการปฏิบัติข้ออยู่ได้ดีมากขึ้น จึงทำให้ชุดแบบฝึกทักษะข้ออยู่มีประสิทธิภาพ 2) ชุดแบบฝึกที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 81.20/86.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ 80/80

คำสำคัญ: ชุดแบบฝึกทักษะ, ทักษะการปฏิบัติข้ออยู่, ทฤษฎีสี, การจัดการเรียนรู้โดยใช้การ์ตูน, ทฤษฎีการสอนดนตรีของซูซูกิ

- 1) ลักษณะของชุดแบบฝึกทักษะข้ออยู่ สอนประกอบ มคอ.ทฤษฎี
- 2) มคอ.ปอ.อภ.อภ. รวบรวม
- 3) บอกรวม
มคอ.ห้องใช้ปอ.อภ.อภ. กอ.ทฤษฎี 9 กอ.ทฤษฎี
- 4) มคอ. IOC รวบรวมที่ได้ เน้น
- 5) ชุดอีกที่ทฤษฎี ไม่สอดคล้องกันเนื้อหา มคอ.ทฤษฎี สอนประกอบ
มคอ.ทฤษฎี สอนประกอบ มคอ.ทฤษฎี

The Development and Efficiency of Basic Saw-U practice exercise For primary school students at Bharat Vidyalaya School

Panee Phianchana^{1*} Prapansak Poomin²

¹Master of education students (Music education) Faculty of Fine Arts, Srinakharinwirot University.

²Advisor, Asst. Prof. Dr., Division of Music, Faculty of Fine Arts, Srinakharinwirot University.

email: panee.phianchana@g.swu.ac.th, prapansak@swu.ac.th

Abstract

This research has the objectives to 1) develop a basic Saw-U practice exercise for elementary school students at Bharat Vidyalaya school, and 2) find the performance of a basic Saw-U practice exercise according to the 80/80 standard. The nature of this research was a single group trial. The population used for this experiment were 10 students from grade 2 to grade 6 at Bharat Vidyalaya school who studied the practice of alto fiddle in the Thai music course, semester 2, academic year 2020. The instrument used for this experiment was a basic Saw-U practice exercise for primary school students at Bharat Vidyalaya school. The tool used to collect the data was a practice skill assessment form of Saw-U. The results of the research were as follows: 1) from the development of a basic Saw-U practice exercise for elementary school students at Bharat Vidyalaya school that the researcher has developed. It was found that applying various theories such as the theory of the use of color to attract students' attention, cartoon drawings that are used in the practice, which can stimulate students to be more alert and concentrate, theory of Suzuki's music teaching arising from imitation and reproduction. This allows the learners to develop a better Saw-U practice, thus making the Saw-U practice exercise effective. 2) The researcher developed training set had an efficiency (E1 / E2) of 81.20 / 86.60, which is higher than the criteria set by the researcher at 80/80.

Keywords: Practice exercise, Practice skill of Saw-U, Color theory, Management of learning using cartoons, Suzuki Method

บทนำ

ดนตรีเป็นสิ่งที่ธรรมชาติให้มาพร้อมกับชีวิตมนุษย์ เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์อย่างหนึ่งที่ช่วยให้มนุษย์มีความสุข สนุกสนานรื่นเริง ช่วยผ่อนคลายความเครียดทั้งทางตรงและทางอ้อม ดนตรีเป็นเครื่องกล่อมเกลาคิดใจของมนุษย์ให้มีความเบิกบาน ทำให้เกิดความสงบ กล่าวคือในการดำรงชีพของมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตายดนตรีมีความเกี่ยวข้องอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ อาจสืบเนื่องมาจากความบันเทิงในรูปแบบต่าง ๆ โดยตรงหรืออาจเกิดจากขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อ ดนตรีมีพัฒนาการควบคู่กับสังคมมนุษย์ทุกกลุ่มชาติพันธุ์ หากแต่วิวัฒนาการทางดนตรีของแต่ละกลุ่มสังคมจะขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมของสังคมนั้นๆ ซึ่งแต่ละสังคมมีการพัฒนารูปแบบดนตรีของตนเองไม่ว่าจะเป็น ทำนอง เนื้อร้อง เทคนิคการบรรเลง หรือเครื่องดนตรี ล้วนแต่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะกลุ่มเฉพาะชาติพันธุ์ของตนเอง(บัวทอง พลศักดิ์, 2542, น.1) ดนตรีไทยถือว่าเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าของชนชาติไทยมาตั้งแต่โบราณ มีการพัฒนามาเรื่อยๆตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ดนตรีไทยนอกจากจะเป็นศิลปะประจำชาติและส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมไทยแล้วยังมีคุณประโยชน์ทั้งในระดับบุคคล และสังคม หรือแม้กระทั่งกับผู้สูงอายุสุกรี เจริญสุข (2538, น. 38) กล่าวได้คือดนตรีไทยเปรียบเสมือนรากฐานของประเทศไทยเป็นศิลปะทางด้านดนตรีที่มีการสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่นมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน การเรียนการสอนดนตรีไทยในอดีตผู้เรียนจะต้องเข้าไปฝากเป็นศิษย์กับครู และนอน กิน ที่บ้านครูเพื่อเรียนรู้การบรรเลงดนตรี การถ่ายทอดในอดีตครูจะสอนผู้เรียนตามความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน ว่าแต่ละคนเหมาะสมกับเครื่องดนตรีใดก็จะให้บรรเลงเครื่องดนตรีนั้น ผู้เรียนไม่มีสิทธิ์เลือกว่าอยากจะทำอะไรหรือเรียนรู้เครื่องอะไร ต่างจากการเรียนการสอนดนตรีไทยในปัจจุบันที่การเรียนการสอนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ตามอินเทอร์เน็ต ตามบทเรียนสำเร็จรูป

ซออยู่เป็นเครื่องดนตรีที่มีบทบาทหน้าที่ในวงดนตรีไทย เป็นเครื่องดนตรีที่อยู่ในวงเครื่องสาย วงมโหรีและวงปี่พาทย์ บางประเภท มีการดำเนินทำนองที่เป็นอัตลักษณ์เฉพาะ หน้าที่ในการบรรเลงคือ บรรเลงทำนองหยอกล้อให้มีความสนุกสนาน และเพิ่มสีสันให้แก่วงหน้าที่ดังกล่าวนี้จึงมีผู้เปรียบเทียบกับซออยู่กับการเป็นตัวตลกของวงเครื่องสาย เช่นเดียวกับกระชากรัตนซึ่งมีลักษณะการดำเนินทำนองที่คล้ายกัน เนื่องจากการดำเนินทำนองของซออยู่จะต้องให้มีความแตกต่างจากการดำเนินทำนองของซอด้วง และหลักหนึ่งจากทำนองหลักให้มากที่สุด ดังนั้นผู้บรรเลงจึงต้องมีปฏิภาณไหวพริบในการบรรเลงเป็นอย่างมาก(จรินทร์ เทพสงเคราะห์, 2544, น. 35)

โรงเรียนการตบวิทยาลั เป็นโรงเรียนที่อยู่ในความดูแลของสมาคม อินดุสมาร์ทเป็นโรงเรียนที่มีหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาดนตรีไทย ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ทางโรงเรียนให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ วัฒนธรรมไทยเป็นอย่างมาก เน้นให้เด็กนักเรียนในโรงเรียนทุกคนต้องเล่นเครื่องดนตรีไทยได้คนละ 1 เครื่องมือ ทางโรงเรียนจึงเน้นการเรียนปฏิบัติมากกว่าการเรียนทฤษฎี ทางโรงเรียนจัดทำหลักสูตรวิชาดนตรีไทย ตั้งแต่ระดับอนุบาล 1 จนถึงระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ให้ผู้เรียนฝึกพื้นฐานด้านดนตรีในการอ่านโน้ต ท่องโน้ต โดยการเล่นเครื่องดนตรีอังกะลุงเป็นพื้นฐานก่อน หลังจากที่ผู้เรียนได้ขึ้นเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 2 ทางรายวิชาดนตรีไทยจะให้นักเรียนได้เลือกเครื่องดนตรีที่นักเรียนอยากจะทำปฏิบัติและเรียนเครื่องดนตรีนั้นจนถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อฝึกทักษะและพัฒนากการบรรเลงให้ดีขึ้น การเรียนการสอนดนตรีไทยต้องให้ผู้เรียนเริ่มฝึกตั้งแต่ระดับพื้นฐานก่อนจึงจะเริ่มการตอบทเพลง ส่วนมากครูผู้สอนจะนำ แบบฝึกที่ตนเองเคยเรียนมา มาถ่ายทอดให้กับผู้เรียน ทำให้บางสิ่งที่ครูผู้สอนถ่ายทอดให้ผู้เรียนในระดับประถมยากเกินกว่าที่ผู้เรียนในระดับนี้จะเข้าใจ และสามารถปฏิบัติได้ตามครูผู้สอนได้

ซออยู่เป็นเครื่องดนตรีที่ผู้เรียนให้ความสนใจและเลือกที่จะเรียนปฏิบัติเครื่องมือนี้นี้ แต่จากปัญหาผู้วิจัยได้พบว่าผู้เรียนไม่ค่อยมีความเข้าใจกับวิธีการบรรเลงขั้นพื้นฐานของซออยู่เลย ตั้งแต่วิธีการจับ การใช้คันชัก ตำแหน่งการวางนิ้ว และเทคนิคการบรรเลงในแบบอื่นๆ ทำให้เวลาที่ผู้เรียนตอบทเพลงไม่สามารถบรรเลงได้ และทำให้ผู้เรียนตอบทเพลงช้ากว่าเครื่องดนตรีเครื่องอื่นๆภายในวง แบบฝึกจึงมีความจำเป็นต่อการเรียนการสอนวิชาทักษะเป็นอย่างมาก การใช้แบบฝึกพัฒนาการเรียนการสอนจะช่วยให้ครูและนักเรียนเจอข้อบกพร่องทางการเรียนการสอนและแก้ไขข้อบกพร่องนั้น ซึ่งแบบฝึกซออยู่ทั่วไปที่มีให้เห็นเป็นแบบฝึกสำเร็จรูปที่เหมาะสมกับผู้เรียนที่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถอ่านแบบฝึกแล้วปฏิบัติไปได้ด้วย

แบบฝึกเหล่านี้เหมาะสมกับผู้เรียนที่อยู่ในระดับมัธยมศึกษาขึ้นไป ต่างจากเด็กเล็กหรือเด็กระดับประถมศึกษาที่อยากจะฝึกพื้นฐานการสืขอู้ แต่ไม่สามารถทำความเข้าใจในเรื่องของสัญลักษณ์ โน้ตเพลง หรือการใช้นิ้วในการสืขอู้ได้ และเพลงสำหรับขั้นพื้นฐานก็ยากไปสำหรับเด็กประถมศึกษา ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถปฏิบัติเครื่องดนตรีตามแบบฝึกได้ ดังนั้นครูผู้สอนควรหาวิธีการที่จะสามารถสร้างแบบฝึกทักษะพื้นฐานให้เหมาะสมกับเด็กวัยนี้ และควรศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขและนำมาปรับใช้กับการเรียนการสอน สำหรับการจัดการเรียนรู้วิชาดนตรี แนวคิดที่นิยมนำมาใช้ นั้นมาจากนักวิชาการ 4 ท่าน คือ 1. โซลตาน โคตยาทมีหลักการสอนดนตรี โดยจัดลำดับเนื้อหาและกิจกรรมดนตรี ให้สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก โดยมีขั้นตอนจากง่ายไปหายาก 2. เอมีล ซาคส์ ดาลโคซ มีหลักการสอนดนตรี โดยใช้ การเคลื่อนไหวจังหวะเพื่อตอบสนองต่อเสียงดนตรี 3. คาร์ล ออฟ มีหลักการสอนดนตรี โดยการรวมเอาดนตรี การเคลื่อนไหว และการพูดขไว้ด้วยกัน และ 4. ซินอิชิ ซูซูกิ มีหลักการสอนดนตรีเช่นเดียวกับเด็กที่เรียนรู้ภาษาแม่ โดยเกิดจากการฟัง และการเลียนแบบ (ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์, 2547, น. 46)

ซึ่งจากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของซูกูกิ (Suzuki Method) เป็นการสอนดนตรีรูปแบบหนึ่งที่มีความน่าสนใจกับการนำมาประยุกต์ใช้ในการสอนทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรีไทย โดย ดร. ซินอิชิ ซูกูกิ ได้ให้ทัศนะไว้ว่า การฟังดนตรีต้นฉบับ การเลียนแบบครูและการทำซ้ำบ่อยๆ เด็กย่อมสามารถบรรเลงเครื่องดนตรีได้อย่างดี (ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์, 2547, น. 47) และสุกรี เจริญสุข (2542, น. 13-17) ได้กล่าวไว้ว่าวิธีการจัดการเรียนรู้นี้ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ขั้นที่ 1 การฟัง คือ การฟังเพลงแบบซ้ำๆ ขั้นที่ 2 เลียนแบบ คือ การสังเกตและจดจำจากครูที่เป็นต้นแบบ ขั้นที่ 3 ทำซ้ำ คือ การฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ ฝึกซ้ำแล้วซ้ำอีกจนเป็นธรรมชาติ ขั้นที่ 4 จดจำฝังใจ คือ สามารถปฏิบัติเครื่องดนตรี โดยเสียงไม่เพี้ยน ถูกต้องและเหมาะสมการถ่ายทอดการสอนตามแนวคิดของซูกูกิ เป็นการจัดการเรียนดนตรีที่เหมาะสม กับการฝึกปฏิบัติในขั้นเริ่มต้นเป็นอย่างมาก การที่ครูได้ถ่ายทอดให้ผู้เรียนโดยตรง ให้ผู้เรียนได้ฝึกและปฏิบัติตาม ไปทีละขั้นตอนจะสามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจและสามารถปฏิบัติเครื่องดนตรีได้ดีขึ้น

ทฤษฎีในเรื่องของสีสามารถทำให้ดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้ดี ผกาภาศ ผจญเกล้า (2543) ได้กล่าวว่า สีสามารถดึงดูดความสนใจของผู้อ่านหรือผู้ดู การดึงดูดความสนใจผู้อ่านนับเป็นวัตถุประสงค์หลักของการใช้สี การใช้สีที่ทำให้เกิดความแตกต่างเป็นหลักการอันแรกที่จะใช้ดึงดูดความสนใจได้แต่จะต้องใช้กับองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดที่จะต้องเน้นการจัดวางที่เหมาะสม และสียังสามารถช่วยให้จดจำได้ง่าย การอธิบายเนื้อหาในบางสิ่งบางอย่าง บางครั้งอาจจะใช้สีประกอบในการพูดหรืออ้างอิงถึง เนื่องจากสีสามารถช่วยให้นักสื่อสารให้สื่อสารข้อมูลข่าวสารได้ดีและผู้รับสารสามารถจำข้อมูลข่าวสารได้ง่ายขึ้น ผู้วิจัยจึงได้นำเรื่องของสีมาใช้ประกอบในการพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะขอู้เบื้องต้น เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจของผู้เรียนให้เกิดความอยากเรียนรู้ชุดแบบฝึก และในเรื่องของสีสามารถเพิ่มความจำในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้อีกด้วย

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาพการ์ตูนสามารถเข้ามาเป็นแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และภาพการ์ตูนเหมาะสมกับวัยในระดับประถมศึกษา นพดล บัวสาย (2545) ที่กล่าวไว้ว่า การ์ตูนเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ใช้ในการสร้างความสนใจกระตุ้นให้เรียนในห้องเรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งการ์ตูนสามารถใช้ในการอธิบายให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการเรียน จากการที่ใช้ภาพการ์ตูน ซึ่งการใช้ภาพการ์ตูนประกอบกิจกรรมการเรียนจะช่วยเสริมสร้างให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ และช่วยให้นักเรียนเรียนอย่างสนุกสนานเพราะการ์ตูนมีลักษณะเฉพาะของตัวเอง ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำภาพการ์ตูนมาประกอบในชุดแบบฝึก เป็นการดำเนินเรื่องราวในการเรียนรู้เหมือนนักเรียนได้อ่านการ์ตูนและทำการเรียนรู้แบบฝึกไปพร้อมๆ กัน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะขอู้ขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา เพื่อให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เพื่อที่จะพัฒนาทักษะการปฏิบัติขอู้ของผู้เรียนให้ดีขึ้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาและหาประสิทธิภาพชุดแบบฝึกทักษะขอู้เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนการตวิทยาลย์ เพื่อเป็นแนวทางทางในการเรียนรู้ และเก็บไว้เป็นแหล่งค้นคว้าของผู้วิจัยและผู้ที่ต้องการจะศึกษาสืบไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะข้ออู้เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนการทวิทยาลัย
2. เพื่อหาประสิทธิภาพชุดแบบฝึกทักษะข้ออู้เบื้องต้น ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ระเบียบวิธีวิจัย

1. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ชุดแบบฝึกทักษะข้ออู้เบื้องต้น

1. ศึกษาหลักสูตรดนตรีสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาและหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนโรงเรียนการทวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะระดับชั้นประถมศึกษา

2. ศึกษาแบบเรียน ตำรา เอกสาร จากผู้เชี่ยวชาญด้านการปฏิบัติข้ออู้ หนังสืออ่านต่างๆ ประวัติความเป็นมาของข้ออู้ และทักษะการปฏิบัติข้ออู้

3. ศึกษาค้นคว้าแนวคิด เอกสาร ทฤษฎี เกี่ยวกับการพัฒนาชุดแบบฝึก และการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4. ดำเนินการสร้างชุดแบบฝึกทักษะข้ออู้เบื้องต้น ซึ่งกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้โดยแบ่งออกเป็นหน่วยการเรียนรู้ทั้งหมด 4 หน่วยการเรียนรู้ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ประวัติข้ออู้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ส่วนประกอบของข้ออู้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรีไทย

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ลักษณะรูปแบบในการสีข้ออู้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 วิธีการไล่เสียงข้ออู้ในรูปแบบต่างๆ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 ปฏิบัติข้ออู้ด้วยบทเพลงพื้นฐาน

5. สร้างโดยมีเนื้อหา และแบบฝึกหัด โดยเริ่มจากเนื้อหาและแบบฝึกง่ายไปหาแบบฝึกที่ยาก

6. นำชุดแบบฝึกทักษะข้ออู้เบื้องต้นที่พัฒนาขึ้นไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาและให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3

ท่าน ได้แก่

1. นางจันทร์พลอย เดชภิมล ครูชำนาญการพิเศษ ภาควิชาดุริยางคศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์

2. นายอดิเรก โคตา ครูชำนาญการพิเศษ ภาควิชาดุริยางคศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด

3. นายวิทยา จัวยวงษ์ ครูชำนาญการ หัวหน้ากลุ่มสาระเครื่องสายไทย ภาควิชาดุริยางคศิลป์

วิทยาลัยนาฏศิลปพบุรี

เพื่อทำการตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาและกิจกรรมภายในชุดการสอน รวมถึงมีความสอดคล้องตามความมุ่งหมายของงานวิจัยที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ โดยกำหนดความคิดเห็นดังนี้

+1 เมื่อ แน่ใจว่าเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดขึ้นนั้นสามารถนำไปใช้เป็นเกณฑ์การให้คะแนนในข้อปฏิบัตินั้นได้จริง

0 เมื่อ ไม่แน่ใจว่าเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดขึ้นนั้นสามารถนำไปใช้เป็นเกณฑ์การให้คะแนนในข้อปฏิบัตินั้นได้จริง

-1 เมื่อ เกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดขึ้นนั้นไม่สามารถนำไปใช้เป็น

เกณฑ์การให้คะแนนในข้อปฏิบัตินั้นได้จริง

7. แปลความของดัชนีความสอดคล้อง เพื่อการตรวจพิจารณาความสอดคล้องต่อ ชุดแบบฝึกทักษะข้ออยู่เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนการวิทยาลัทยากผลของดัชนีที่คำนวณได้มากกว่าหรือเท่ากับ .05 แสดงว่า มีความสอดคล้องสามารถนำมาใช้ได้ หากดัชนีที่คำนวณได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ .05 แสดงว่าไม่สามารถนำมาใช้ได้ พบว่าค่า IOC มีค่าตั้งแต่ .05 ขึ้นไปทุกข้อ

8. นำชุดแบบฝึกทักษะข้ออยู่เบื้องต้น มาตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

9. นำชุดแบบฝึกทักษะข้ออยู่เบื้องต้น ไปทดลอง (Try-out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของเนื้อหา ภาษาที่ใช้ ความยากง่าย แล้วนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์

10. ได้ชุดแบบฝึกทักษะข้ออยู่เบื้องต้น ที่มีคุณภาพ นำไปใช้ในการวิจัย

2. การรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 6 โรงเรียนการวิทยาลัทยากผลที่เรียนการปฏิบัติข้ออยู่ในรายวิชาดนตรีไทย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 10 คน ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนในการดำเนินดังนี้

1. ผู้วิจัยได้นำชุดแบบฝึกทักษะข้ออยู่เบื้องต้น เครื่องมือที่สร้างขึ้นไปทดลองกับประชากร นักเรียน ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 - 6 โรงเรียนการวิทยาลัทยากผล กรุงเทพมหานคร ที่เรียนการปฏิบัติข้ออยู่ในรายวิชาดนตรีไทย จำนวน 10 คน โดยผู้วิจัยได้ชี้แจงรายละเอียดต่างๆ และทำความเข้าใจ ข้อตกลงในการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดแบบฝึกทักษะข้ออยู่เบื้องต้น

2. ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่องการปฏิบัติเครื่องดนตรี (ข้ออยู่) โดยการใช้ชุดแบบฝึกทักษะข้ออยู่เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนการวิทยาลัทยากผล จำนวน 12 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่องการปฏิบัติเครื่องดนตรี (ข้ออยู่) จะทำการทดลองในชั่วโมงรายวิชาดนตรีไทยในแต่ละระดับชั้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ประวัติข้ออยู่ (1 ชั่วโมง) X

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ส่วนประกอบของข้ออยู่ (1 ชั่วโมง) X

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรีไทย (2 ชั่วโมง) X

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ลักษณะรูปแบบในการสืข้ออยู่ (2 ชั่วโมง) X

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 วิธีการไล่เสียงข้ออยู่ในรูปแบบต่างๆ (2 ชั่วโมง) X

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 ปฏิบัติข้ออยู่ด้วยบทเพลงพื้นฐาน (4 ชั่วโมง) X

3. เมื่อทดลองชุดแบบฝึกทักษะครบตามเวลาที่กำหนดแล้ว ก็จะมีการทดสอบหลังจากที่ได้ใช้ชุดแบบฝึกทักษะข้ออยู่เบื้องต้น เพื่อประเมินผู้เรียนและหาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกทักษะข้ออยู่เบื้องต้น

4. นำข้อมูลที่ได้จากการทดลอง มารวบรวม วิเคราะห์ผล อภิปรายผล และสรุปผล

3.การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย โดยแบ่งเป็น 2 ตอนดังนี้

1. การพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะข้ออู้เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนการวิทยาลั

ชุดแบบฝึกทักษะข้ออู้เบื้องต้นที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น เป็นชุดแบบฝึกที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โดยผู้วิจัยได้จัดทำชุดแบบฝึกให้มีส่วนในการกระตุ้นให้นักเรียนมีความตั้งใจและสนใจในการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน โดยการนำภาพวาดการ์ตูนและทฤษฎีสีมาใช้เป็นเครื่องมือกระตุ้นเร้าความสนใจของผู้เรียน

หลักการเรียนรู้ของนักเรียนในการใช้ชุดแบบฝึกทักษะข้ออู้เบื้องต้นนี้ เป็นการเรียนรู้ผ่านแบบฝึกที่มีครูคอยแนะนำและคอยช่วยเหลือ มีบางกิจกรรมที่นักเรียนจะได้รับการถ่ายทอดการเรียนรู้จากครูโดยตรง เพราะกิจกรรมบางอย่างนักเรียนไม่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองได้ เช่น การสีก้นชักออก การสีก้นชักเข้า การกดตำแหน่งเสียงของข้อ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ ฌรุฌ สุธจิจิตต์ (2560)ที่ได้กล่าวว่า กิจกรรมต่างๆที่ครูได้ทำการจัดขึ้นควรนำไปสู่การเรียนรู้ที่มุ่งหวังไว้ และบทบาทของครูในขณะกิจกรรมดำเนินการอยู่ คือช่วยเหลือแนะนำนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่ได้ตั้งไว้ ดังนั้นเมื่อนักเรียนไม่สามารถฝึกกิจกรรมได้ด้วยตนเองและนักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในการประกอบกิจกรรมบางอย่างที่กล่าวมา ครูต้องให้ความช่วยเหลือแก้ไข สาธิตให้นักเรียนดู ผู้วิจัยจึงนำหลักการทฤษฎีการสอนดนตรีของซูชิบางหลักการมาใช้กับชุดแบบฝึกทักษะข้ออู้เบื้องต้น นั่นก็คือ การเลียนแบบ และการทำซ้ำ ที่ครูจะเป็นต้นแบบให้กับนักเรียน และให้นักเรียนทำเลียนแบบเหมือนกับครูผู้สอน หลังจากนั้นก็ฝึกการทำซ้ำ ทำบ่อยๆ จนเกิดความเชี่ยวชาญและชำนาญในการเล่นดนตรี

ชุดแบบฝึกทักษะข้ออู้เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนการวิทยาลั มีผลการแปลความหมาย ความสอดคล้องในหัวข้อต่างๆ สรุปได้ว่า ในแต่ละหัวข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ioc มากกว่า .05 ในทุกๆข้อ จากการคำนวณ หากมากกว่าหรือเท่ากับ .05 หัวข้อนั้นนำมาใช้ในการประเมินผลได้ แต่หากน้อยกว่าหรือเท่ากับ .05 ในแต่ละหัวข้อ ไม่สามารถนำมาใช้ในการประเมินได้

2. ผลการหาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกทักษะข้ออู้เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนการวิทยาลั ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกทักษะข้ออู้เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนการวิทยาลั ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากการนำผลคะแนนที่ได้จากการประเมินหลังหน่วยการเรียนรู้ทีละหน่วยของชุดแบบฝึกทักษะข้ออู้ระหว่างเรียน เพื่อหาประสิทธิภาพตัวแรก (E1) และคะแนนจากการทดสอบหลังเรียน ของการใช้ชุดแบบฝึกทักษะข้ออู้เบื้องต้น เพื่อหาประสิทธิภาพตัวที่สอง (E2) แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ ตามตารางดังต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการทดสอบระหว่างเรียน (E1) และการทดสอบหลังเรียน (E2)

นักเรียนคนที่	ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนรวม ระหว่างเรียน	ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนรวม หลังเรียน
1	84.00	92.00
2	82.00	86.00
3	80.00	82.00
4	80.00	88.00
5	76.00	88.00
6	84.00	86.00

ตาราง 1 แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการทดสอบระหว่างเรียน (E1) และการทดสอบหลังเรียน (E2) (ต่อ)

นักเรียนคนที่	ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนรวม ระหว่างเรียน	ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนรวม หลังเรียน
7	80.00	88.00
8	86.00	90.00
9	82.00	80.00
10	78.00	86.00
คะแนนรวม	812.00	862.00
ค่าเฉลี่ย ร้อยละ	81.20	86.60

จากตารางที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ชุดแบบฝึกทักษะข้ออยู่เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนการวิทยาลัย มีประสิทธิภาพ กล่าวคือ นักเรียนมีผลการทดสอบระหว่างเรียน ด้วยแบบประเมินการปฏิบัติทักษะข้ออยู่ (E1) เท่ากับ 81.20 และผลการทดสอบหลังเรียน ด้วยแบบประเมินการปฏิบัติทักษะข้ออยู่ (E2) เท่ากับ 86.60 สรุปได้ว่า ชุดแบบฝึกทักษะข้ออยู่เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนการวิทยาลัยมีประสิทธิภาพเท่ากับ $81.20 / 86.60$ สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 ซึ่งเป็นตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยออกเป็นประเด็นได้ดังนี้

1. จากการพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะข้ออยู่เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนการวิทยาลัย ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น พบว่า การนำทฤษฎีต่างๆมาใช้ ไม่ว่าจะเป็น ทฤษฎีเรื่องการใช้สติใช้ในการดึงดูดความสนใจของผู้เรียนและเพิ่มความจำในเรื่องของตัวโน้ตจากการใช้สีคู่ตรงข้าม สีเขียวและสีแดง ภาพวาดการ์ตูนที่ใช้ประกอบเข้ามาในแบบฝึกสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความตื่นตัวและตั้งใจเรียนในแบบฝึกมากขึ้น ทฤษฎีการสอนดนตรีของ ชูชุก ที่เกิดจากการเลียนแบบและการทำซ้ำทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาในการปฏิบัติข้ออยู่ได้มากขึ้นจึงทำให้ชุดแบบฝึกทักษะข้ออยู่มีประสิทธิภาพ

ชุดแบบฝึกทักษะข้ออยู่เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนการวิทยาลัย มีผลการแปลความหมายความสอดคล้องในหัวข้อต่างๆ สรุปได้ว่า ในแต่ละหัวข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ioc มากกว่า .05 ในทุกๆข้อ จากการคำนวณ หากมากกว่าหรือเท่ากับ .05 หัวข้อนั้นนำมาใช้ในการประเมินผลได้ แต่หากน้อยกว่าหรือเท่ากับ .05 ในแต่ละหัวข้อไม่สามารถนำมาใช้ในการประเมินได้

2. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพชุดแบบฝึกทักษะข้ออยู่เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนการวิทยาลัย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ $81.20 / 86.60$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ 80/80

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกทักษะข้ออยู่เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนการวิทยาลัย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การใช้ชุดแบบฝึกทักษะข้ออยู่เบื้องต้นที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น พบว่า นักเรียนสามารถเรียนรู้และปฏิบัติได้ด้วยตนเอง ได้ดีขึ้นและเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะมาจากสาเหตุหลายประการคือ

ชุดแบบฝึกทักษะข้ออยู่เบื้องต้น พัฒนาขึ้นโดยอาศัยขั้นตอนและการสอนที่เป็นระบบ เป็นการออกแบบชุดแบบฝึกเป็นลำดับขั้นตอนเริ่มจากแบบฝึกที่ง่ายไปสู่ระดับความยากขึ้น โดยให้เนื้อหาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนที่จะสามารถเรียนรู้ได้ ทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ จริยภรณ์ รุจิโมระ (2548) ได้กล่าวว่า ชุดแบบฝึกทักษะที่ดีควรมีการกำหนดเนื้อหาในแต่ละขั้นตอนให้มีความชัดเจน และสามารถนำไปปฏิบัติได้ควรแบ่งรายละเอียดทักษะที่มีหัวข้อใหญ่ออกเป็นทักษะหัวข้อย่อยโดยละเอียดและผู้เรียนจะต้องฝึกทักษะในหัวข้อย่อยๆเหล่านั้นทีละขั้นตอนจนเกิดทักษะที่ดีแล้ว จึงจะทำให้ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะที่ยากขึ้นต่อไปได้ดี

หลักการที่นำมาพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะข้ออยู่เบื้องต้น โดยผู้วิจัยได้จัดทำชุดแบบฝึกให้มีส่วนในการกระตุ้นให้นักเรียนมีความตั้งใจและสนใจในการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน โดยการนำภาพวาดการ์ตูนมาใช้เป็นเครื่องมือมากระตุ้นสร้างความสนใจของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ นพพล บัวสาย (2545) ที่กล่าวว่า การดูเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ใช้ในการสร้างความสนใจ กระตุ้นให้เรียนในห้องเรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งการ์ตูนสามารถใช้ในการอธิบายให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการเรียนจากการที่ใช้ภาพการ์ตูน ซึ่งการใช้ภาพการ์ตูนประกอบกิจกรรมการเรียนจะช่วยเสริมสร้างให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์และช่วยให้นักเรียนเรียนอย่างสนุกสนานเพราะการ์ตูนมีลักษณะเฉพาะของตัวเองให้อารมณ์ขันแก่ผู้ดู และผู้วิจัยได้นำสีสันทเข้ามาในชุดแบบฝึกทักษะเพื่อให้ชุดแบบฝึกมีสีสันที่สดใส ดึงดูดความสนใจของนักเรียนในการเรียนรู้ และผู้วิจัย ยังเล็งเห็นว่าสียังช่วยในเรื่องของการเรียนรู้ที่ใช้ความจำได้เป็นอย่างดีซึ่งสอดคล้องกับ ผกามาศ ผจญแก้ว (2543) ซึ่งได้ กล่าวว่า สีสามารถดึงดูดความสนใจของผู้อ่านหรือผู้ดู การดึงดูดความสนใจผู้อ่านนับเป็นวัตถุประสงค์หลักของการใช้สี การใช้สีที่ทำให้เกิดความแตกต่างเป็นหลักการอันแรกที่จะใช้ดึงดูดความสนใจได้แต่จะต้องใช้กับองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดที่จะต้องเน้นการจัดวางที่เหมาะสม และสียังสามารถช่วยให้จดจำได้ง่าย การอธิบายเนื้อหาในบางสิ่งบางอย่าง บางครั้งอาจจะใช้สีประกอบในการพูดหรืออ้างอิงถึง เนื่องจากสีสามารถช่วยให้นักสื่อสารให้สื่อสารข้อมูลข่าวสารได้ดีและผู้รับสารสามารถจำข้อมูลข่าวสารได้ง่ายขึ้น โดยผู้วิจัยได้นำคู่สีตรงข้ามมาใช้ นั่นคือ สีเขียวและสีแดงมาใช้ในการบันทึกตัวโน้ตเพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ผ่านตัวโน้ตโดยการจดจำของสี โดยตัวโน้ตสีแดงจะเป็นตัวโน้ตที่อยู่ในสายทุ้ม และตัวโน้ตสีเขียวจะเป็นตัวโน้ตที่อยู่ในสายเอก

หลักการเรียนรู้อย่างนักเรียนในการใช้ชุดแบบฝึกทักษะข้ออยู่เบื้องต้นนี้ เป็นการเรียนรู้ผ่านแบบฝึกที่มีครูคอยแนะนำและคอยช่วยเหลือ มีบางกิจกรรมที่นักเรียนจะได้รับการถ่ายทอดการเรียนรู้จากครูโดยตรงเพราะกิจกรรมบางอย่างนักเรียนไม่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองได้ เช่น การสีคันทักออก การสีคันทักเข้า การกดตำแหน่งเสียงของซอ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์ (2560) ที่ได้กล่าวว่า กิจกรรมต่างๆที่ครูได้ทำการจัดขึ้นควรนำไปสู่การเรียนรู้ที่มุ่งหวังไว้และบทบาทของครูในขณะกิจกรรมดำเนินการอยู่ คือช่วยเหลือแนะนำนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่ได้ตั้งไว้ ดังนั้น เมื่อนักเรียน ไม่สามารถฝึกกิจกรรมได้ด้วยตนเองและนักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในการประกอบกิจกรรมบางอย่างที่กล่าวมาครูต้องให้ความช่วยเหลือ แก้ไข สาธิตให้นักเรียนดู ผู้วิจัยจึงนำหลักการทฤษฎีการสอนดนตรีของซูซูกิบางหลักการมาใช้กับชุดแบบฝึกทักษะข้ออยู่เบื้องต้น นั่นก็คือ การเลียนแบบ และการทำซ้ำ ที่ครูจะเป็นต้นแบบให้กับนักเรียนและให้นักเรียนทำเลียนแบบเหมือนกับครูผู้สอน หลังจากนั้นก็ฝึกการทำซ้ำ ทำบ่อยๆจนเกิดความเชี่ยวชาญและชำนาญในการเล่นดนตรี

ในการฝึกแต่ละครั้งครูจะคอยเสริมแรงและให้กำลังใจและคำแนะนำแก่นักเรียนเมื่อนักเรียนพบเจอปัญหาซึ่งจะทำให้ให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการฝึกและประสบผลสำเร็จในการฝึกปฏิบัติทักษะข้ออยู่อีกด้วย การประเมินผลหลังจากการเรียนรู้ชุดแบบฝึกในแต่ละหน่วย เพื่อให้นักเรียนทราบว่าตนเองมีสิ่งใดที่ต้องแก้ไข และปรับปรุงและสิ่งใดที่นักเรียนได้ทำดีแล้ว จึงทำให้นักเรียนสามารถเกิดการพัฒนาตนเองและทราบความก้าวหน้าในการปฏิบัติทักษะข้ออยู่

ชุดแบบฝึกทักษะข้ออยู่ มีผลการแปลความหมาย ความสอดคล้องในหัวข้อต่างๆ สรุปได้ว่า ในแต่ละหัวข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ioc มากกว่า .05 ในทุกๆข้อ จากการคำนวณ หากมากกว่าหรือเท่ากับ .05 หัวข้อนั้นนำมาใช้ในการประเมินผลได้ ซึ่งทำให้ชุดแบบฝึกทักษะข้ออยู่ต้นเป็นเครื่องมือในการวิจัยที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน จึงทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง และมีพัฒนาการในด้านการปฏิบัติข้ออยู่ที่ดีมากขึ้น

2. ผลการหาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกทักษะข้ออู้เบื้องต้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียน ภารตวิทยาลัย พบว่า ชุดแบบฝึกทักษะข้ออู้เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนภารตวิทยาลัยนั้น มีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 81.20/86.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ 80/80 ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะข้ออู้เบื้องต้น ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะ มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน นั่นก็คือการนำภาพการ์ตูนมาประกอบการจัดการเรียนรู้ เพื่อกระตุ้นผู้เรียนให้มีความสนใจในชุดแบบฝึก การนำสีเข้ามาเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน และสามารถเพิ่มความจำให้กับผู้เรียนได้เป็นอย่างดี และในการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกนักเรียน จะมีคุณครูคอยดูแลตลอดการใช้ชุดแบบฝึกและบางบทเรียนคุณครูจะคอยเป็นต้นแบบในการปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ที่ดีมากขึ้น และทำให้ชุดแบบฝึกทักษะข้ออู้เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนภารตวิทยาลัยมีประสิทธิภาพที่ดี ได้สอดคล้องกับงานวิจัย ของ ชยพร ไชยสิทธิ์ (2560) ที่ได้พัฒนาชุดฝึกทักษะทางระนาบมุม เพลงสาธการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สาขาวิชาชีพเฉพาะ ปี่พาทย์ วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช พบว่า ชุดฝึกทักษะทางระนาบมุมที่ได้พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 88.09/83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้

สรุปได้ว่าการเรียนการสอนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะข้ออู้เบื้องต้นที่ได้มีการพัฒนาให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน สามารถทำให้ผู้เรียนมีผลการเรียนรู้ด้านการปฏิบัติทักษะข้ออู้ที่ดีขึ้น และยังสามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพิ่มการเรียนรู้ให้ปฏิบัติทักษะข้ออู้ที่สูงขึ้นได้

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการเรียนการสอนโดยการใช้ชุดแบบฝึกทักษะข้ออู้เบื้องต้น นักเรียนจะต้องอ่านคำชี้แจงก่อนใช้ชุดแบบฝึก โดยละเอียด โดยมีครูคอยให้คำแนะนำตลอดการใช้ชุดแบบฝึก
2. ในการจัดการเรียนการสอนต้องวางแผนการจัดการเวลาในการเรียนการสอนให้เหมาะสม เพราะแบบฝึกแต่ละหน่วยมีความยากง่ายที่ต่างกันและบางกิจกรรมต้องใช้ระยะเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมนาน

เอกสารอ้างอิง

- จรินทร์ เทพสงเคราะห์. (2544). ทักษะดนตรี 1 เอกสารประกอบการสอนวิชาทักษะดนตรี. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- จริยภรณ์ รุจิโมระ. (2548). การพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 เชียงใหม่: วิทยาลัยเทคโนโลยีโปลิเทคนิคลานนา
- ชยพร ไชยสิทธิ์. (2560). การพัฒนาชุดฝึกทักษะทางระนาบมุม เพลงสาธการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สาขาวิชาชีพเฉพาะ ปี่พาทย์ วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, กรุงเทพฯ.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2560). วิธีวิทยาการสอนดนตรี. กรุงเทพมหานคร: พรรณิพันธ์ตั้งเซ็นเตอร์จำกัด.
- นพดล บัวสาย. (2545). การศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการทวนกับการสอนตามคู่มือครู. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บัวลอง พลศักดิ์. (2542). กระบวนการสืบสานดนตรีโปงลางในจังหวัดกาฬสินธุ์. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหิดล, นครปฐม.
- ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์. (2547). ความสำคัญของการฝึกโสตประสาททางดนตรี. วารสารศิลปกรรมศาสตร์, 12(2).
- ผกามาศ ผจญแก้ว. (2543). สื่อกับการออกแบบทางการพิมพ์ เอกสารการสอนชุดวิชาการออกแบบทางการพิมพ์. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุกรี เจริญสุข. (2538). ดนตรีวิจารณ์. กรุงเทพฯ: พิมพ์ลักษณ์.

สุกรี เจริญสุข. (2542). คู่มือการอบรมครูชูกิจและการเป็นครูชูกิจ. นครปฐม: วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

แบบฟอร์มข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

บทความ/งานวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ชื่อบทความ การพัฒนาและหาประสิทธิภาพชุดแบบฝึกทักษะข้ออู่เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
โรงเรียนการเวกวิทยาลัย

ชื่อผู้นำเสนอ คุณพานี เพียรชนะ

รหัสบทความ IRD_Conference2021_P_33

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
1. บทคัดย่อ - ควรเรียงลำดับ วัตถุประสงค์การวิจัย ระเบียบวิธีวิจัย ประชากร ตัวอย่าง หรือ กลุ่มเป้าหมาย เลือกตัวอย่างแบบไหน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล - ปรับการเขียนผลการวิจัยในวัตถุประสงค์ข้อ 1
2. Abstract – ตรวจสอบการเขียนเป็น Past Tense
3. บทนำ – ควรเรียบเรียงการเขียนโดยเชื่อมโยง เช่น ความสำคัญของข้ออู่ในย่อหน้าที่ 2 และ 4
4. วัตถุประสงค์ของการวิจัย – ควรเพิ่มวัตถุประสงค์ การสร้างออกแบบชุดการสอนการปฏิบัติเครื่องดนตรีไทยฯ
5. ระเบียบวิธีวิจัย –
6. ผลการวิจัย –
7. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย –
8. ข้อเสนอแนะ – ควรเป็น 1) ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และ 2) ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป
9. เอกสารอ้างอิง – ตรวจสอบตามรูปแบบของวารสาร
10. ตรวจสอบการพิมพ์ตามรูปแบบของวารสาร เลขหน้า คำผิด การเคาะ วรรค คำเกิน ทั้งฉบับ

แบบฟอร์มข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

บทความ/งานวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ชื่อบทความ การพัฒนาและหาประสิทธิภาพชุดแบบฝึกทักษะข้ออู้เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
โรงเรียนการติวิทยาลัย

ชื่อผู้นำเสนอ คุณพาณี เพียรชนะ

รหัสบทความ IRD_Conference2021_P_33

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
1. ควรระบุจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียนในหัวข้อ
2. แบบแผนการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง มากกว่าการวิจัยเชิงทดลอง
3. บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ในส่วนของรหัสชื่อผู้วิจัย ให้ตรวจสอบวิธีการจัดพิมพ์
4. บทนำ ส่วนใหญ่กล่าวถึงความสำคัญของผู้เรียนที่ต้องเกิดการเรียนรู้และเกิดการพัฒนา แต่จบด้วยเพียงการสร้างและพัฒนานวัตกรรม ดังนั้นควรเขียนความสำคัญให้เห็นถึง มูลเหตุที่ต้องพัฒนานวัตกรรมในครั้งนี้
5. บทความไม่ได้ได้อธิบายเกี่ยวกับการได้มาซึ่งหน่วยวิเคราะห์ จำนวน 10 คน แต่ในการนำเสนอได้กล่าวถึงไว้ จึงควรเพิ่มเติมรายละเอียดเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเพิ่มขึ้น
6. กระบวนการวิจัย ควรเน้นกระบวนการและการหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย ไม่เพียงแต่หาค่า IOC โดยเฉพาะชุดแบบฝึกทักษะ ให้มีความลุ่มลึกมากขึ้น ได้แก่ การทดลองกับกลุ่มเล็ก กลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ เป็นต้น เพื่อแสดงถึงความน่าเชื่อถือของเครื่องมือที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนต่อไป
7. ผลการวิจัย ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยร้อยละ แก้เป็น คะแนนเฉลี่ยร้อยละ
8. การอภิปรายผลเกินจริงจากผลการวิจัย ควรอภิปรายในกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ นอกเหนือไปจากนั้นอาจนำไปไว้ในส่วนของข้อเสนอแนะที่ดีกว่า
9. การจัดพิมพ์เอกสารอ้างอิงให้เป็นไปตามรูปแบบของข้อกำหนดในการประชุมครั้งนี้